

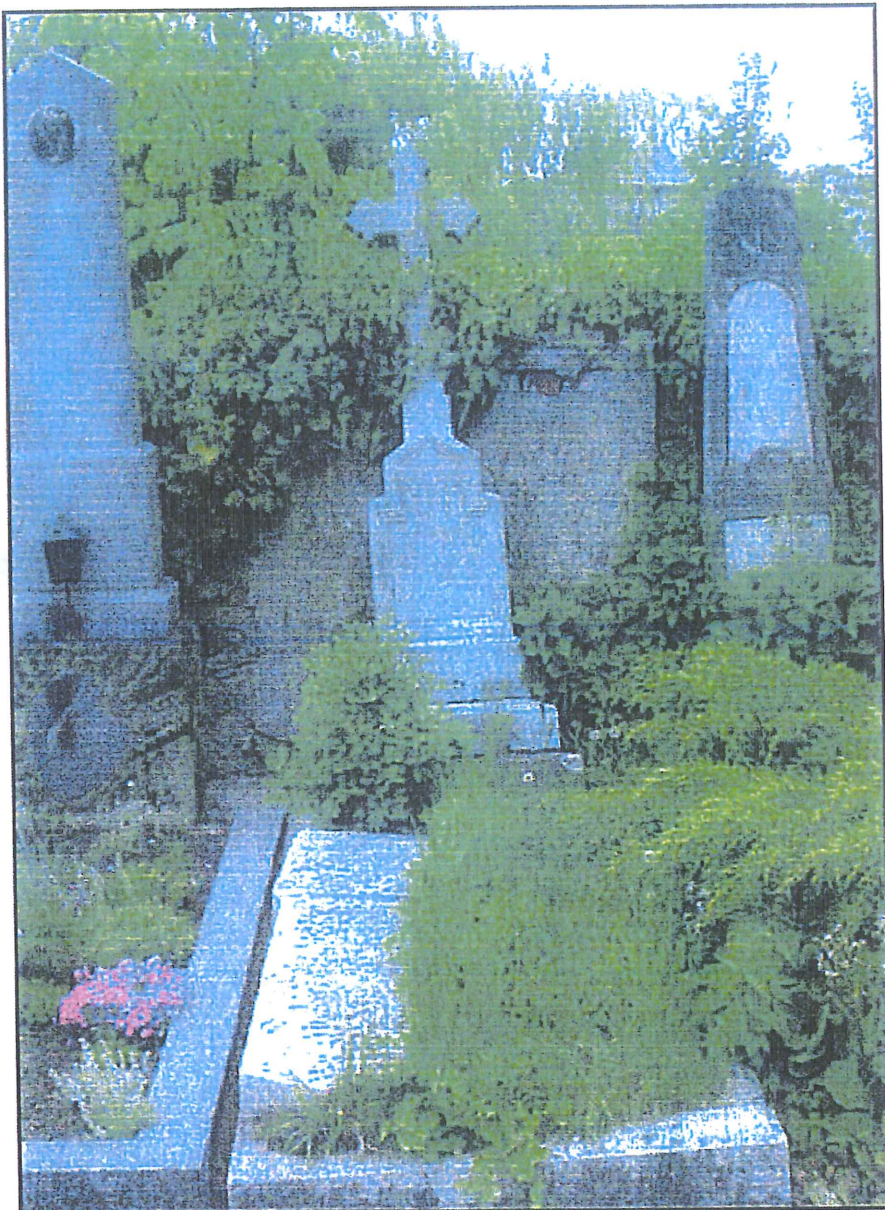
MĚSTO HRANICE

Inventarizační soupis
**„Nadační, čestné, pamětní a významné
hroby města Hranic“**

MĚSTO HRANICE ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Městský hřbitov Hranice
Evidenční číslo:	91
Zaevidováno jako:	Nadační hrob
Datum narození a úmrtí:	*1868/ † 10.4.1913

Marie Kahlichová

Zřizovatelka pohřební nadace k údržbě vlastního hrobu, ve kterém odpočívá se svým otcem Karlem Kahlichem, účetním radou (3. 8. 1831 – 10. 9. 1880). Podle nadační listiny č. 5885 ze dne 26. 10. 1916 odkázala dále Marie Kahlichová městské radě Hranic 36 000 korun. Částka byla určena k vydržování klášterní sestry jako vychovatelky v městském sirotčinci. Státní okresní archiv Přerov uchovává doklady o fungování sirotčí i pohřební nadace do 31. 12. 1938.

MĚSTO HRANICE ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Městský hřbitov Hranice
Evidenční číslo:	111
Zaevidováno jako:	Nadační hrob
Datum narození a úmrtí:	*není známo/ † není známo

**Elisabeth Urbann
(Alžběta Urbannová)**

Dcera zřizovatele pohřební nadace Theodora Höcka. Okresní hejtman Theodor Höck zřídil poslední vůlí ze dne 27. 10. 1876 hrobovou a sirotčí nadaci pro město Hranice, která se vztahovala i na pohřební péči o jeho dceru. Státní okresní archiv Písek – Hnězdo eviduje zaplacení nadačních poplatků do 1. 1. 1939. Je pochována v nadačním hrobě č. 111 u levé zdi hřbitova.

MĚSTO HRANICE ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Městský hřbitov Hranice
Evidenční číslo:	160
Zaevidováno jako:	Čestný hrob
Datum narození a úmrtí:	*1.1.1890/ † 4.5.1934

Josef Kallinikov

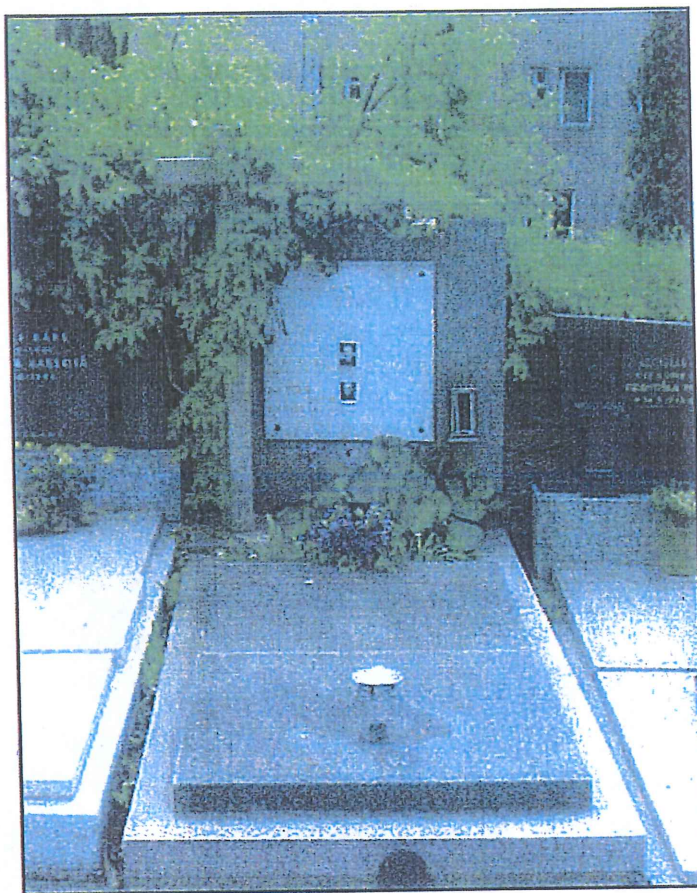

Ruský spisovatel-emigrant. Po bolševickém puči v listopadu 1917 se zapojil do ozbrojeného odboje proti totalitní moci. Po porážce demokratických sil odešel do emigrace. Po strastiplném putování zeměmi Středního východu a Balkánu se usadil v Praze, kde se začal profesionálně věnovat literatuře. Z jeho děl získal největší proslulost životopis L. N. Tolstého a román o ruské revoluci Mnichové a ženy, přeložený do mnoha jazyků. Při léčení v Teplicích nad Bečvou zemřel ve 44 letech na infarkt.

MĚSTO HRANICE ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Městský hřbitov Hranice
Evidenční číslo:	58
Zaevidováno jako:	Čestný hrob zaslužilých profesorů náboženství
Datum narození a úmrtí:	*13.3.1842 / †20.2.1909 *13.5.1892 / †8.3.1970 *19.10.1907 / †11.3.1983

Cassius Malý
PhDr. Alfons Glos
ThDr. Otakar Balcar

Malý Casius, hranický katecheta v letech 1874–1907, školní rada a dlouholetý učitel náboženství na školách v Hranicích. Čestný občan Hranic od 28. 12. 1906. Do roku 1933 byl pochován v hrobě profesorů hranického gymnázia. V roce 1933 při rušení hrobu podnikli bývalí žáci pátera Malého akci k záchraně ostatků. Stavitel Alois Jambor hrob bez nároku na odměnu opravil a hrob se stal místem odpočinku pro zvláště zaslužilé učitele náboženství. Z prostředků vybraných v roce 1933 na opravu hrobu byla založena Nadace pátera Casia Malého k podpoře chudých studentů hranického gymnázia, která pracovala až do roku 1945.

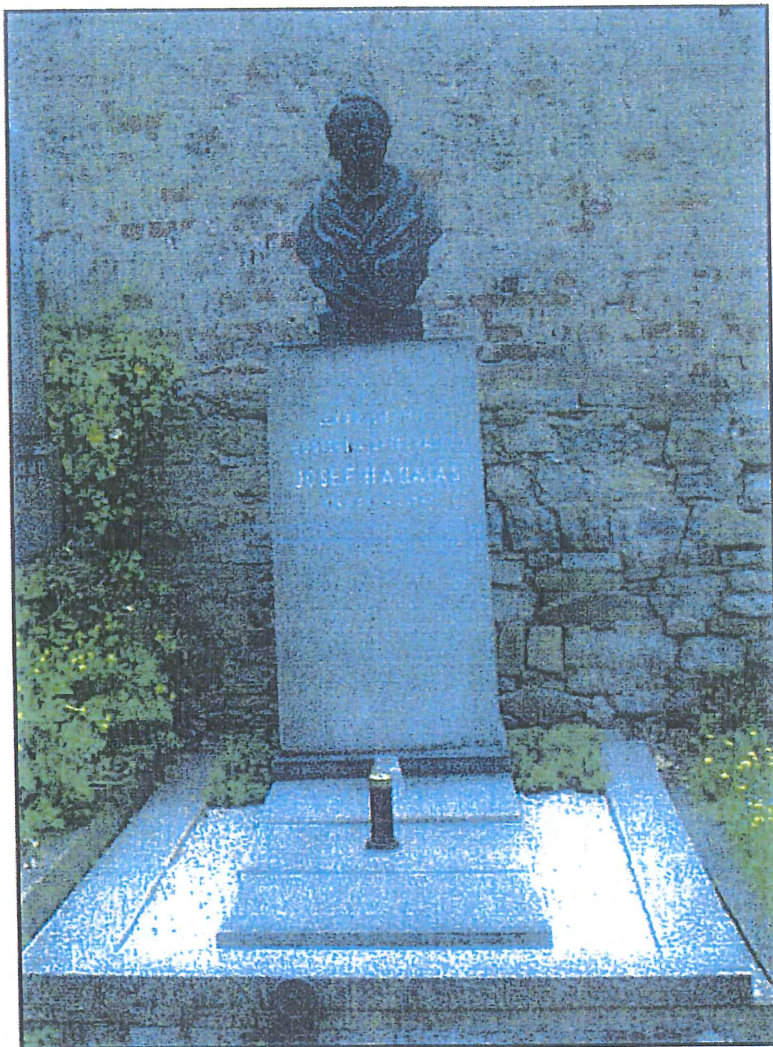
Glos Alfons, ThDr., státní profesor římskokatolického náboženství na gymnáziu v Hranicích v letech 1931–1939 a 1945–1949 (do zrušení povinné výuky náboženství komunisty), čelný představitel lidové strany v Hranicích. Vlastenecký kněz, vězněný za protinacistické vystupování od 1. 9. 1939 do 5. 8. 1940 v Olomouci, Dachau a Buchenwaldu. V roce 1945 člen revolučního národního výboru v Hranicích, kde zásadově vystupoval proti porušování základních lidských práv a demokratických principů. Celebroval slavnostní mši za osvobození ČSR od nacistické poroby v hranickém farním kostele dne 8. 5. 1945.

Balcar Otakar, ThDr. (19. 10. 1907 – 11. 2. 1983), docent teologické fakulty Palackého univerzity v Olomouci, v důchodu žijící v Hranicích a vyučující náboženství na hranických školách.

MĚSTO HRANICE ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Městský hřbitov Hranice
Evidenční číslo:	70
Zaevidováno jako:	Čestný hrob
Datum narození a úmrtí:	* 04.04.1756/ † 14.02.1840

Josef H.A. Galaš

Maliř, lékař a spisovatel. Narodil se v Hranicích 4. dubna 1756. Byl synem sochaře Františka Gallaše a Magdalény Vojtkové. Josef Gallaš navštěvoval tzv. normální školu na dnešním Školním náměstí. Poté studoval v Lipníku nad Bečvou a v Olomouci. Roku 1778 odešel do Vídně, kde navštěvoval uměleckou akademii, nakonec ale získal zaměstnání jako vojenský lékař. Působil jako plukovní ranhojič v Uničově, ve Vídni a haličské Jaroslavi, kde v lednu 1791 oslepl. Po částečném uzdravení byl penzionován a v říjnu 1791 se vrátil do Hranic. Zde byl jeho život vyplněn lékařskou praxí, maliřskými a literárními zájmy a řadou osvětových projektů, jimiž předstihl svou dobu. Největšího ohlasu se dočkala jeho básnická tvorba (sbírka *Múza moravská*, 1813), zřízení jedné z prvních veřejných knihoven na Moravě, bezplatné vyučování dětí výtvarnému umění a provozování nemocnice pro chudé obyvatele města. Zemřel v rodném domě 15. února 1840. Dnes jsou oceňovány zejména jeho národopisné a autobiografické spisy.

MĚSTO HRANICE
ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Městský hřbitov Hranice
Evidenční číslo:	86/ I. skupina
Zaevidováno jako:	Pamětní hrob
Datum narození a úmrtí:	* 18.11.1925/ † 8.3.1945

Zdeněk Zela

Příslušník domácího protinacistického odboje. Zemřel při pochodu hladu.

MĚSTO HRANICE ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Městský hřbitov Hranice
Evidenční číslo:	275-279/ I. Skupina
Zaevidováno jako:	Nadační a čestný hrob
Datum narození a úmrtí:	* 28.11.1853 / † 26.10.1912 * 25.09.1855 / † 31.12.1918

**JUDr. František Šromota
Marie Amalie Šromotová**

JUDr. Šromota, čestný občan Hranic od 23. 12. 1907. Vystudoval české gymnázium v Olomouci a potom práva na univerzitě v Praze. Do Hranic přišel v roce 1888 a převzal vedení advokátní kanceláře. V nacionálních bojích o ovládnutí hranické radnice se stal vůdcem české strany. V roce 1903 ji přivedl k vítězství v obecních volbách a 10. 9. 1903 byl zvolen starostou města. Starostou zůstal až do předčasné smrti v roce 1912. V historické literatuře je uváděn jako „první český starosta Hranic“. V roce 1906 byl zvolen poslancem Zemského sněmu moravského a vedl zde českou kurii. Zastával také funkci předsedy ústředí stavovských sborů na Moravě, byl členem Zemské školní rady a rytířem řádu Železné koruny III. třídy. V roce 1907 ohlásil kandidaturu do rakouské říšské rady ve valašsko-slováckém městském volebním obvodu. Měl být protikandidátem T. G. Masaryka. Krátce před volbami však kandidaturu stáhl. Politicky reprezentoval konzervativní Národní stranu na Moravě (staročeská), několik desítek let přispíval do orgánu strany, olomouckého deníku Našinec. Všeobecné uznání si získal vytrvalým úsilím o povznesení a modernizaci Hranic. V roce 1905 zabezpečil výstavbu moderního betonového mostu přes Bečvu, kolem Bečvy založil městský park, nechal zřídit městskou plynárnu a plynové osvětlení ulic a postavit řadu školních budov. Jeho zásluhou vzniklo v roce 1912 české gymnázium, aktivně působil také v Družstvu knihtiskárny, které vydávalo české Hranicko-lipnické noviny a později Hlasy z Pobečví. Po smrti Antonína Kunze inicioval přeměnu firmy Antonína Kunze na akciovou společnost a tím zabránil konkurznímu řízení. Za mimořádné zásluhy o rozvoj města mu městské zastupitelstvo po jeho smrti zřídilo čestný hrob, ozdobený sedící postavou z bílého mramoru od akademického sochaře Julia Pelikána. Jeho manželka krátce před smrtí podpořila financování společného hrobu zřízením pohřební nadace Marie Amálie Šromotové. Dne 7. 5. 1913 se usnesla městská rada pojmenovat okolí budovy okresního soudu Šromotovo náměstí. Tento název nese náměstí dosud.

Šromotová Marie Amálie, manželka JUDr. Františka Šromoty. Významná organizátorka společenského života ve městě, zvláště ženského emancipačního a charitativního hnutí. Krátce před smrtí založila pohřební nadaci k údržbě svého a manželova hrobu, když pohřební nadaci odkázala 5 000 korun.

MĚSTO HRANICE ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Městský hřbitov Hranice
Evidenční číslo:	4/ IV.skupina
Zaevidováno jako:	Čestný hrob
Datum narození a úmrtí:	* 06.06.1864 / † 06.11.1920

Jaroslav Bureš

Ředitel hospodářské školy v Hranicích, jeden z nejbližších spolupracovníků JUDr. Františka Šromoty a dlouholetý člen městské rady. Poslanec moravského zemského sněmu a čestný občan Hranic od 6. 8.1913.

MĚSTO HRANICE ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Městský hřbitov Hranice
Evidenční číslo:	1E/ XI.skupina
Zaevidováno jako:	Nadační hrob
Datum narození a úmrtí:	* 25.05.1896 / † 24.06.1994

Vladimír Čeněk Bareš

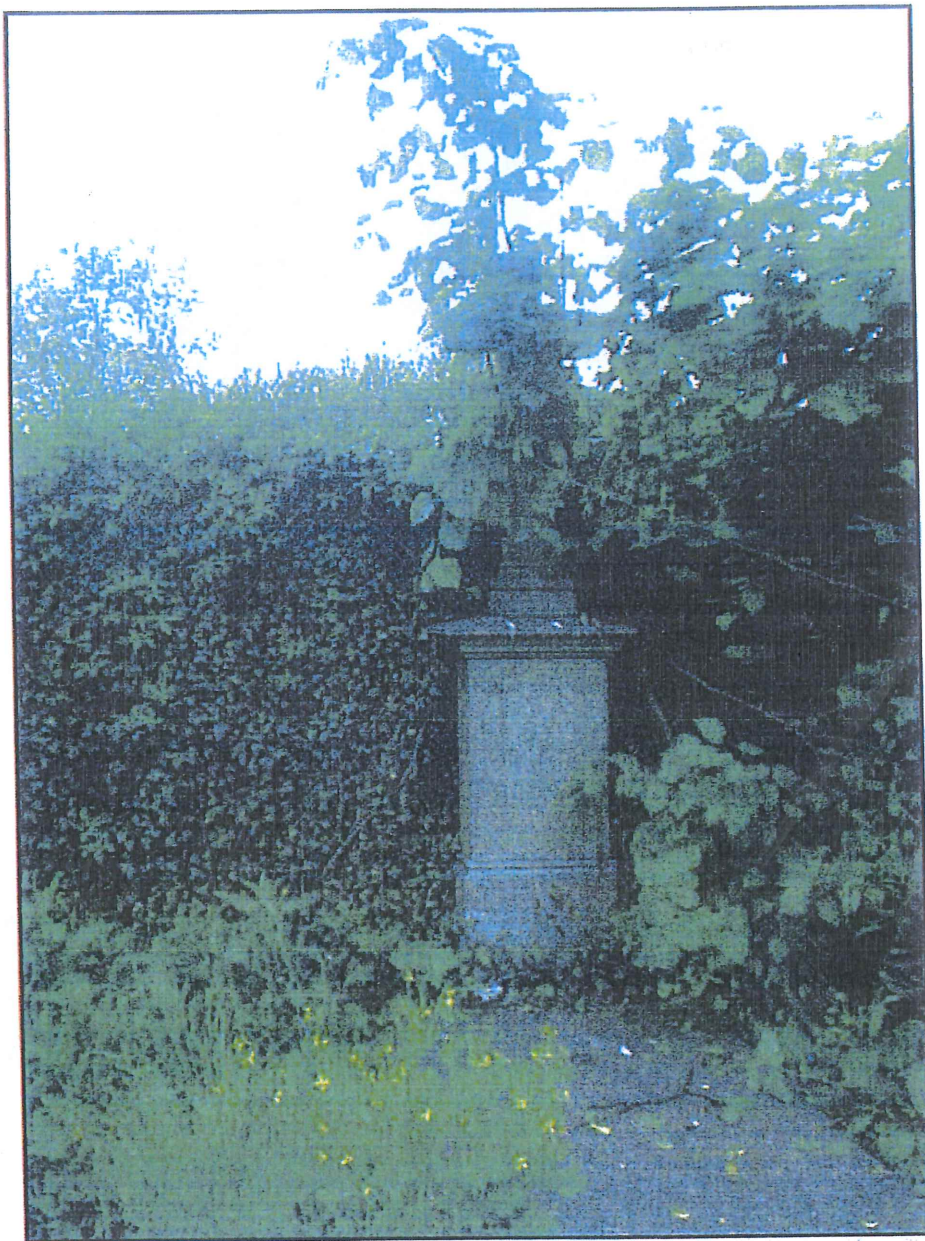
Narozen v Hranicích, po zahájení 1. světové války byl mobilizován na ruskou frontu, kde koncem roku 1914 upadl do zajetí. Po tříleté internaci v zajateckém táboře vstoupil 4. 8. 1917 do československých legií. Jako legionář v ruských legiích, (vojín 3. střeleckého pluku), prodělal sibiřskou anabázi a do vlasti se vrátil 7. 1. 1921. Jeho urna je uložena pod epitafní deskou hrobu č. 1E/XI.

O hrobní nadaci pro zemřelé legionáře požádala Jednota čsl. obce legionářské Městskou radu v Hranicích dne 15. května 1933 pod č. j. 117/1933. Městská rada Hranice jí vyhověla usneseními č. 7497 a 4921 ze dne 25. 8. 1933.

MĚSTO HRANICE
ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Hřbitov Drahotuše
Evidenční číslo:	11/IV.skupina
Zaevidováno jako:	Nadační hrob
Datum narození a úmrtí:	* 30.01.1826 / † 20.02.1886

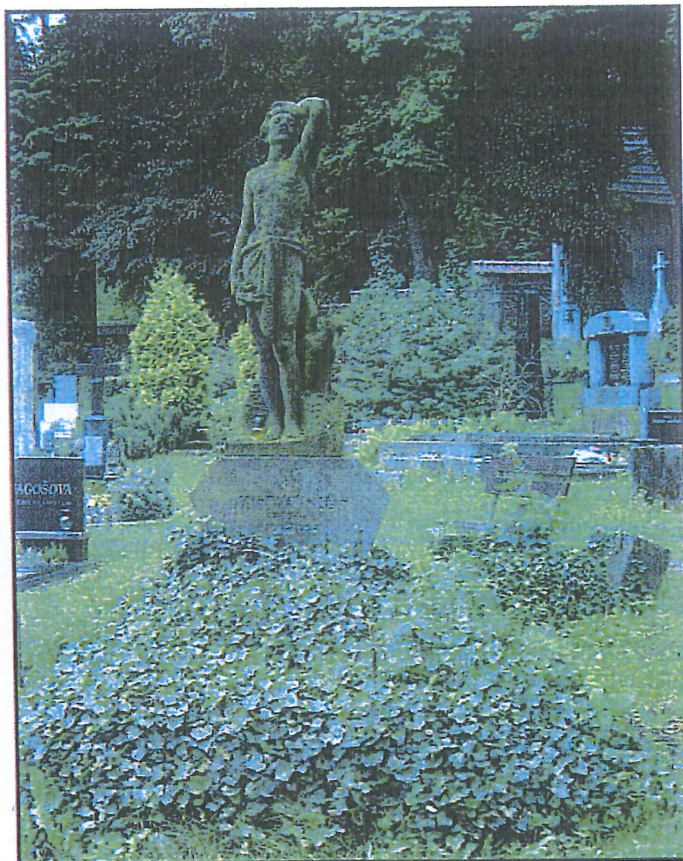
Tobiáš Špunar
(Ignác Tobiáš Šponar)

Narozen v Drahotuších. Byl františkánem a pak misionářem v Americe. Drahotušskému chudobinskému ústavu odkázala částku 8000 zlatých. Zemřel na odpočinku v Brně.

MĚSTO HRANICE ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Umístění:	Hřbitov U Kostelíčka	Václav Jonáš
Evidenční číslo:	172	
Zaevidováno jako:	Nadační hrob	
Datum narození a úmrtí:	* 1873 / † 1925	

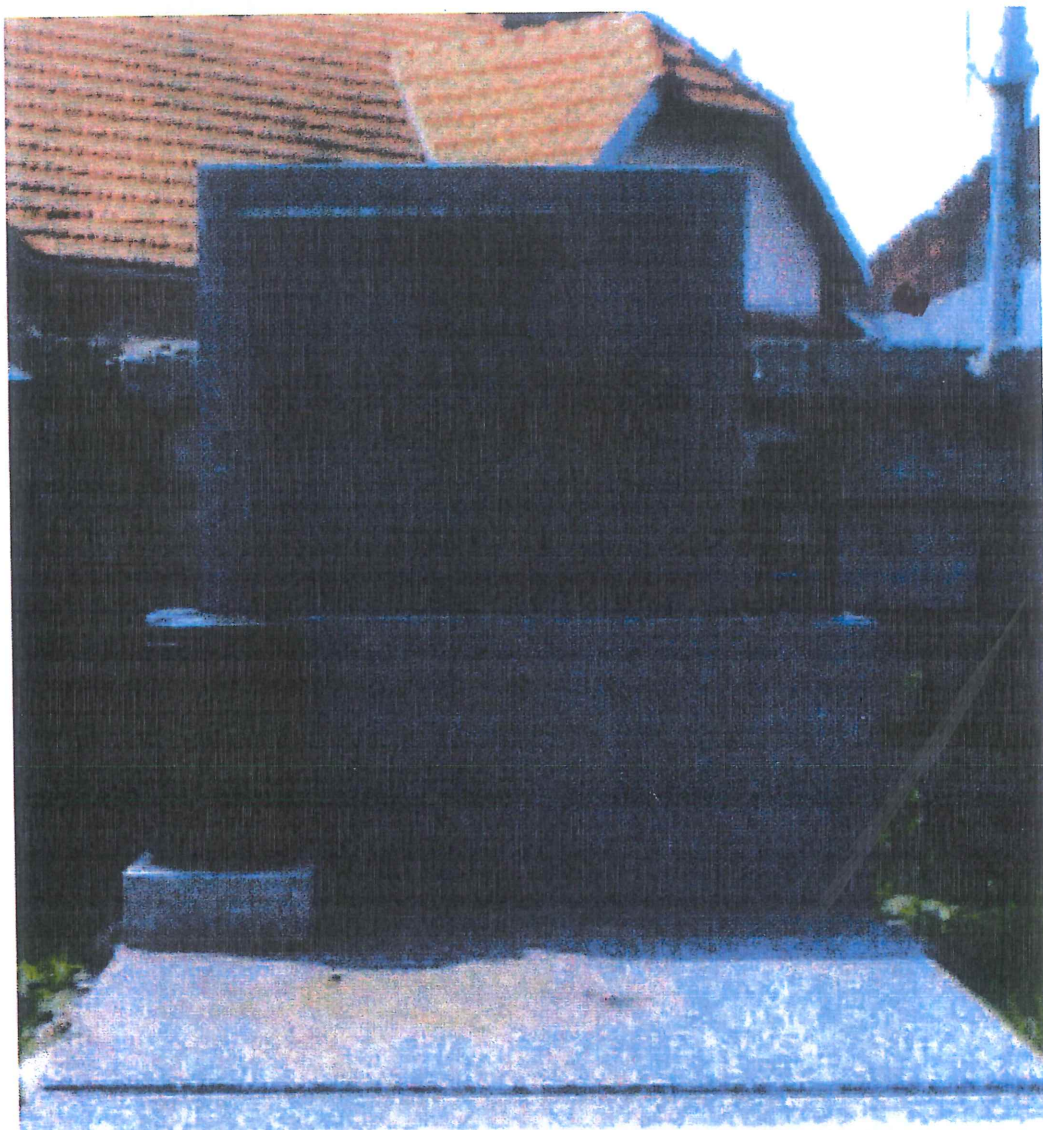
Hranický stavitel, starosta a čestný občan města Hranic. Po zahájení 1. Světové války, v září 1914, byl stavitel Václav Jonáš pověřen, aby v objektu vojenských vzdělávacích ústavů a v tak zvané panské zahradě v majetku hraběny Althannové urychleně vystavěl ke zvětšení rezervní nemocnice pro východní frontu dřevěné baráky. Na podzim 1914 Jonáš dokončil 12 baráků ve dvoře vojenských ústavů, 8 za zdí a k nim přistavěl peron, koupelnu, kuchyně, prádelnu a dům pro lékaře a ošetřovatelky. Po dostavbě baráků bylo v hranické rezervní nemocnici místo pro 3730 nemocných. Dalších 5 baráků pro 500 nemocných vyrostlo v panské zahradě naproti budově okresního soudu (dnes ZŠ Šromotova).

Po vzniku Československé republiky vstoupil Václav Jonáš do politického života města a stal se předsedou městské organizace pravicové národně – demokratické strany (předseda Karel Kramář). Za tuto stranu byl zvolen 28.5.1924 starostou města. Jeho funkční období trvalo necelý rok – 7.2.1925 zemřel ve věku 51 let, pravděpodobně na rakovinu.

Bohatství, které nabyl úspěšnou projekční a stavební činností většinou odkázal na dobročinné účely. Dědicem určil Družstvo pro výstavbu Sokolovny. V závěti družstvu daroval více než jeden milion předválečných korun. Zřídil také Jonášův fond pro podporu chudých studentů hranického gymnázia, část finančních prostředků odkázal českému spolku Komenský ve Vídni. Vystavěl řadu nápaditých budov ve městě (c.k. Okresní soud, dnes ZŠ Šromotovo, penzion Růžek, nebo obchodní dům a hotel Centrum).

Významné hroby města Hranice

Umístění:	Městský hřbitov Hranice	Jiří Brdečka
Evidenční číslo:	1 u pravé zdi hřbitova	
Datum narození a úmrtí:	1917-1982	
Schválen usnesením:		

Spisovatel, scénarista, kreslíř. Podílel se na filmové podobě Barona Prášila. S Janem Werichem spolupracoval na filmu „Císařův pekař a pekařův císař“, rozepsal scénář k pohádce „Tři veteráni“. Jeho nejslavnější dílo je parodie na westerny s názvem „Limonádový Joe“, má řadu variant – povídkovou, divadelní, románovou, muzikálovou i filmovou. Dále napsal např. „Kolty bez pozlátka, Faunovo značně pokročilé odpoledne“ a další povídkové práce. Díky jazykové bravuře a eleganci a dokonalé znalosti parodované skutečnosti se vypracoval na jednu z nejoriginálnějších tvůrčích osobností, překonávající mantinely ideologického omezování komunistickou totalitou.

Významné hroby města Hranice

Umístění:	Městský hřbitov Hranice	Prof. Josef Janiška
Evidenční číslo:	110 u levé zdi hřbitova	
Datum narození a úmrtí:	19.2.1895 - 11.8.1923	
Schválen usnesením:		

Profesor hranického gymnázia v letech 1918-1920, potom profesor latinského jazyka a francouzštiny na gymnáziu ve Valašském Meziříčí. V prvním období činnosti francouzské vojenské mise v Československé vojenské akademii v Hranicích zastával funkci tlumočníka.

Významné hroby města Hranice

Umístění:	Městský hřbitov Hranice	Dr. Ing. Herman Reuss
Evidenční číslo:	157 u pravé zdi hřbitova	
Datum narození a úmrtí:	1848 - 1931	
Schválen usnesením:		

První ředitel Vyššího lesnického ústavu v Hranicích. Po jeho přestěhování ze Sovince a rozšíření doby studia z dvouletého na tříleté (1896-1917). Do funkce ředitele školy nastoupil ve 48 letech z funkce lesmistra na panství hraběte Colloredo-Mansfeld. Autor několika učebnic z oboru hospodářských úprav lesů a lesní těžby.

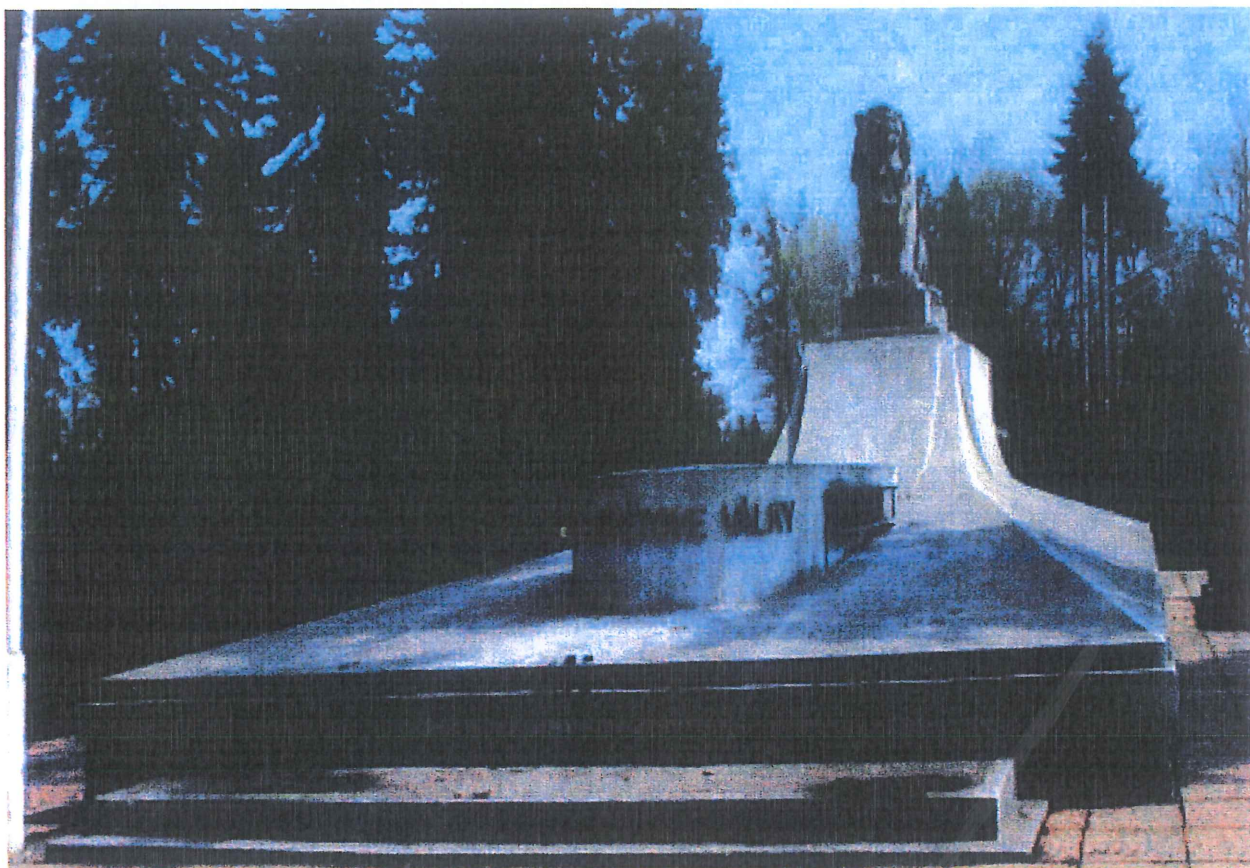
Významné hroby města Hranice

Umístění:	Městský hřbitov Hranice	Karel Janošek
Evidenční číslo:	12-13, V.skupina	
Datum narození a úmrtí:	3.10.1900 – 3.5.1924	
Schválen usnesením:		

Učitel

Významné hroby města Hranice		
Umístění:	Městský hřbitov Hranice	Mauzoleum
Evidenční číslo:		
Datum narození a úmrtí:		
Schválen usnesením:		

Je dominantní stavbou původního vojenského hřbitova. Veřejnosti bylo slavnostně předáno 1.11.1937. Pro mauzoleum bylo zvoleno místo, kde 12.8.1915 stála socha lva, pomník padlým 1.světové války. Byla odhalena zásluhou velitele hranické vojenské rezervní nemocnice, štábního lékaře MUDr. Stanička. Lev byl údajně určen pro vojenský hřbitov v Olomouci, ale pro vadu na spodní čelisti byla socha správními orgány Olomouce odmítnuta a zlevněná prodána do Hranic. Slavnostní projev při osazení lva na vojenském hřbitově měl starosta města Ludvík Popp. Výstavbu mauzolea podle projektu majora technické služby Ladislava Procházky provedla technická rota pěšího pluku 34 Střelce Jana Čapka. Za mauzoleem se nachází železný kříž polským obětím 1.světové války. Byl vztyčen v roce 1915 utečenci z tehdejší Haliče, obsazené začátkem 1.světové války ruskými vojsky.

Významné hroby města Hranice

Umístění:	Městský hřbitov Hranice	Město Hranice
Evidenční číslo:	Vlevo od mauzolea	
Datum narození a úmrtí:		
Schválen usnesením:		

Významné hroby města Hranice

Umístění:	Městský hřbitov Hranice	Julius Aujeský
Evidenční číslo:	Vpravo od mauzolea	
Datum narození a úmrtí:	23.11.1885 – 14.1.1930	
Schválen usnesením:		

Plukovník ČSA, narozen v Rašovicích, okres Vyškov. Před 1.světovou válkou studoval matematiku na pražské univerzitě. Studia přerušil po vyhlášení války, jako podporučík byl nasazen na ruskou frontu Dne 28.12.1914 upadl do zajetí, 25.8.1916 se přihlásil do československých legií. Byl zařazen do srbské armády v Rusku, odkud byl 1.4.1918 propuštěn a přemístěn k československým legiím ve Francii. S čs. Pěším plukem 21 se zúčastnil bojů na německo-francouzské frontě. Po návratu do vlasti v hodnosti majora bojoval proti maďarským bolševikům na Slovensku a proti Polákům na Těšínsku. Od 1.7.1924 až do své předčasné smrti velel pěšímu pluku 34, dislokovanému od roku 1927 v Hranicích v tak zvaných Čapkových kasárnách.

Významné hroby města Hranice

Umístění:	Hřbitov U Kostelíčka	Antonín Kunz
Evidenční číslo:	271-274	
Datum narození a úmrtí:	1859 – 30.8.1910	
Schválen usnesením:		

Zakladatel firmy „Antonín Kunz – první moravská továrna na vodovody a pumpy v Hranicích“. Plzeňský rodák, který přišel do Hranic jako vyučený zámečník v roce 1883, ve věku 24 let. Pronajal si tehdejší Horní ulici (dnes Tř. 1. máje) v domě čp. 355 malou místnost, kde zřídil živnost pod názvem „Antonín Kunz, výroba a oprava hospodářských strojů“. V dílně zprvu pracoval jen se svým otcem a jedním učněm. V roce 1884 se poprvé oženil a zakoupil dům se zahradou čp. 355 od původního majitele Františka Fуска a postupně celý dům přestavěl na továrenskou budovu v pseudobarokním slohu. Konal řadu cest po Rakousku-Uhersku a Německu a seznamoval se s novátorskými metodami a postupy. V Hamburku zakoupil u firmy Filler větrné kolo, které pokusně kombinoval s americkou konstrukcí Halladayova větrného motoru, až pod vedením vedoucího konstrukční kanceláře ing. Karla Paška vytvořil unikátní konstrukci vlastního větrného kola, které proslavilo Kunzovku po celém světě. Větrná kola vyráběl nejprve dřevěná, později ocelová, v devíti druzích od 3 do 10cm průměru. Malé a střední větrné motory se velmi dobře osvědčily, zato u obřích motorů Samson se vyskytla řada závad. Nicméně v 90. letech 19. století dodával Kunz své větrné motory spolu s čerpadly a vodovodní armaturou nejen do celé rakousko-uherské monarchie, ale také do Bulharska, Ruska, Turecka, Sýrie a Egypta. V roce 1892 zakoupili manželé Kunzovi dům čp. 328 s příslušenstvím a dvorem od vdovy Marie Sofkové, který nechali přestavět podle návrhu pražských architektů Josefa F. Pokorného a Jana Kříženeckého na impozantní reprezentační sídlo firmy. Stavbu prováděl místní stavitel Hermann a byla dokončena v roce 1897. Nedaleko Hranic realizoval Kunz výstavbu pseudogotického hrádku Kunzov. Koncem 19. století se podnik zabýval rozsáhlou projekční činností, stavbou a instalací vodovodů, studní, čerpacích stanic, úpraven vody, vyjímáním pramenů, výstavbou zavlažovacích zařízení. Po roce 1908 se však podnik dostal do vážných finančních potíží způsobených soudními spory kvůli špatné kvalitě obřích motorů Samson. Po soudním ohledání zříceného větrného motoru Samson v Petrovicích u Benešova, pro firmu neúspěšném, se zakladatel firmy Antonín Kunz pokusil o sebevraždu. Dne 30.8.1910 zemřel v nemocnici v Benešově. Z iniciativy starosty Hranic JUDr. Šromoty byla firma zachráněna přeměnou v akciovou společnost.

Významné hroby města Hranice

Umístění:	Hřbitov U Kostelíčka	Josef Chromý Ludmila Steinerová, roz. Chromá
Evidenční číslo:	314-315	
Datum narození a úmrtí:	13.2.1869 – 20.3. 1943 9.8.1904 – 8.8.1980	
Schválen usnesením:		

Josef Chromý, objevitel zbrašovských aragonitových jeskyní. Původně krejčí od roku 1903 hostinský, roku 1913 starosta obce Zbrašov. Vůdčí osobnost spolkového života s mimořádnými organizačními schopnostmi. Předpokládal existenci jeskyní v krasovém okolí obce a v roce 1912 začal prokopávat ústí některých menších dutin na povrchu. Mezitím dělníci v obecním kamenolomu Baránka odkryli puklinu, z níž v prosinci za silných mrazů stoupal výrazný sloup páry. Spolu s bratrem místo prohlédli a ihned zahájili práce na rozšiřování pukliny. Počátkem roku 1913 sestoupili do Jurikova dómu a ještě téhož roku objevili prakticky všechny prostory současné návštěvní trasy. V roce 1914 prorazili do údolního svahu dnešní vchod. Od počátku se bratři Chromí spolu s řadou spolupracovníků snažili zpřístupnit jeskyně veřejnosti. Pracovali po zaměstnání, po večerech, obětovali mnoho úsilí i vlastních finančních prostředků. Říkali si „Sbor dobrovolných zbrašovských havířů“ a ve svém záměru pokračovali i přesto, že mnozí z nich narukovali do 1.světové války. Koncem roku 1925 založili ve spolupráci s dalšími institucemi oficiální Spolek pro udržování zbrašovských jeskyní v Hranicích. V roce 1926 byly jeskyně zpřístupněny veřejnosti. Josef Chromý byl zakládajícím členem Dobrovolné hasičské jednoty na Zbrašově u hranic a v roce 1895 a jejím předsedou v letech 1899-1909. Členem spolku od založení až do své smrti byla i jeho manželka Anežka, roz. Duchoňová, která byla pochována společně s manželem.

Ludmila Steinerová, roz. Chromá, dcera objevitele zbrašovských aragonitových jeskyní Josefa Chromého. Od mládí spolu s dalšími sourozenci a rodinnými příslušníky pracovala s otcem při objevování, zpřístupňování a provázení výprav a návštěvníků. Po 2.světové válce, kdy byla správa jeskyní převzata státními institucemi, pak pokračovala jako profesionální zaměstnankyně a průvodkyně. Podílela se na průzkumech a technických zásazích v jeskyních, kdy obdivuhodně vykonávala spolu s kolegy-muži veškeré i fyzicky náročné práce. Od roku 1962 do roku 1976 byla vedoucí správy jeskyní. Stala se pokračovatelkou odkazu objevitelů, shromažďovala otcovy rukopisné dokumenty Spolku pro udržování zbrašovských jeskyní. Zemřela bez přímých dědiců.

Významné hroby města Hranice

Umístění:	Hřbitov U Kostelíčka
Evidenční číslo:	353-354
Datum narození a úmrtí:	15.7.1874 – 1.12.1926
Schválen usnesením:	

**Vincenc Chromý,
řečený Čeněk**

Objevitel zbrašovských aragonitových jeskyní. Pokřtěn jako Vincenc, oslovován českou variantou tohoto jména – Čeněk. Občanským povoláním byl zámečník, aktivní jeskyňář „lezec“, průzkumník, konstruktér a uživatel nových technických pomůcek. Od roku 1912 spolupracoval s bratrem Josefem při objevování zbrašovských aragonitových jeskyní. Roku 1913 sestoupil jako první rozšířeným ústím Objevitelského komína do hloubky 5m, téhož roku objevil chodbu ze Zasedací síně na povrch, která dnes slouží jako vstupní schodiště z provozní budovy. Spolu s Rudolfem Slámou pronikl roku 1914 za pomoci vlastnoručně vyrobených dýchacích přístrojů do jeskyně smrti, trvale zaplavené oxidem uhličitým. Stejně jako bratr Josef byl v období 1.světové války povolán k plnění branné povinnosti. Po návratu se dále podílel na průzkumných a zpřístupňovacích pracích v jeskyních. V důsledku tlaku existenčních potíží zanechal dopis na rozloučenou a odešel dobrovolně z tohoto světa 1.12.1926 b jezeře oxidu uhličitého. Byl zakládajícím členem Dobrovolné hasičské jednoty ve Zbrašově u Hranic v roce 1895. V tomto sdružení byl celoživotně činný, předsedou byl v letech 1910-1913 a 1924-1926. Byl zakládajícím členem Spolku pro udržování zbrašovských jeskyní v Hranicích v roce 1925.

Významné hroby města Hranice

Umístění:	Hřbitov v Drahotuších	Jan Procházka
Evidenční číslo:	371, II. skupina	
Datum narození a úmrtí:	16.5.1847 – 24.1.1931	
Schválen usnesením:		

Vykonával funkci starosty v Drahotuších s menším přerušením od roku 1882 až do skončení 1.světové války v roce 1918. Během jeho dlouhého starostování došlo v obci k velkým až převratným změnám – úprava nevyhovujícího náměstí, vybudování moderní stavby obecné a měšťanské školy, zřízení železniční a četnické stanice, odvodnění pozemků, přeměna ladem ležících lánů na louky atd. Vedle funkce starosty byl dlouholetým předsedou místní školní rady, velitelem hasičů, předsedou kostelního konkurenčního výboru římskokatolické církve. Velkým dílem přispěl též ke vzniku místní záložny, několika spolků i důležitých podniků. Dlouhou dobu působil na vedoucím místě v okresní školní radě a v okresním silničním výboru. Byl čestným občanem Drahotuší i Hranic. Za pomoci církvi se mu dostalo vyznamenání papežským řádem.